

Kéziratok nem adatnak vissza.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPLAP.

gármond sora után 20 kr. fizetendő.

(Folyt. köv.)

fog, még a forrás is, a melyből merítünk, a kölcsönök forrása, rendes időben a dolog természetese szerint elapad, rendkívüli időben pedig épen kiszárad.

En azon kérdést, hogy mit kell tenni, a jelen körülmények közt Magyarország legfontosabb állami kérdéseinek egyikének tekintem, mert úgy vagyok meggyőződve, és a részben más államoknak szemünk előtt történt szomorú példái is hivatkozhatók, hogy az oly viszonyokban levő állam, mint a miénk, ha pénzügyi önállóságot, fizetőképességet elveszt, állami önállóságában is veszélyesen meggingattatik. (Igaz! Ugy van!) Különösen fontos pedig ránk nézve e kérdés, mert állami hitelünk igénybevételét egy ideig még nem nélkülözhetjük. Nem engedni ezt meg a törvényhozás által már elrendelt válságok és beruházások befejezésének okvetlenül szükséges volta; nem engedni meg költségvetésünknek egy ideig nem működő hiányainak fedezése; nem engedni meg végre azon kiadások és beruházások meg, melyeket állami célokra közintézetek fenntartására és fejlesztésére itt vagy amott még ezental is tennünk szükséges lesz.

Ezen okok államháztartásunk egyensúlyának helyreállítását legjobb akaratunk mellett is lehetetlennek tessük egy ideig, mert az állami közterheket oly mérvben nem súlyosbíthatjuk, mely államháztartásunk egyensúlyának azonnal való helyreállítására megkívánatlik.

Nekünk várunk kell azon hatásra, a melyet a közgazdaság, közigazgatás és a köznevelődés terén eddig tett intézkedéseink a nemzet anyagi jólétének és szellemi fejlődésének emelésére ezental is gyakorolni fogunk. Várunk kell az állam rendes bevételeinek helyes adminisztráció mellett lassan bár, de évenként fokozottan bekövetkezni szokott emelkedésére. És csak ekkor lesz lehetséges államháztartásunk egyensúlyának teljes, a rendes és rendkívüli költségvetésre egyaránt kiterjedő helyreállítása.

Azonban, fájdalom, ekkor is csak közterheink örögzítésével lesz lehetséges, mert államháztartásunkban az egyensúlyt egy más módon előbb vagy utóbb, de utóvégre is csak közterheink örögzítésével, vagy öszintén szólva, újabb közvetett vagy közvetlen adósságokkal fogjuk helyrehozhatni: mert állami kölcsönök kamatainak, részben tökéltörlesztésének fedezésére megkívánatlik nagy összegek, szerződési lekötöttségeink és így a nemzeti becsület érdekében annak idejében évenként pontosan megfizetendők.

Távol van azonban tőlem végzi beszédét, hogy e tárgyban valami gyökeres javaslatot tenni kívánék. Én csak jelezni akartam, hogy minél későbbben tesszük meg azt, a mit állami pénzügyeink rendezése megkíván, annál nagyobb lesz, mint a Sybilla könyvének ára, a teher, melyet viselnünk kell. Én ez időszerint csak azt óhajtom, hogy addig is, a míg állami háztartásunk egyensúlyozása, helyreállítása lehetséges lesz, törekedjünk legalább arra, hogy a helyzet rosszabbá ne változzék.

Tegyük meg a helyzet javítására az első lépést, melyet állami életünk fejlesztésének megakasztása nélkül már most is megtehetünk, törekedjünk arra, hogy pénzügyeink romlásának egyik főforrása, a kölcsönvételek forrása, ha ez idő szerint nem is szüntethető meg egészen, legalább a lehetőség szerint aszattassék.

Ez pedig csekély vélekedésem szerint csak úgy érthető el, ha elfogadtatnánk, hogy valahányszor akár közintézetünk fenntartására és fejlesztésére, akár más állami célokra és beruházásokra oly újabb költségek kívánatnak, melyek eddig a törvényhozás által elrendelve nem voltak, ezeknek

fedezésére, illetőleg az ily célból netalán újból felveendő kölcsönök kamatainak és tökéltörlesztésének teljes fedezésére, ne ismét hitelműveletek, miként eddig szokásban volt, hanem más, valóságos, tényleges, rendes újabb bevételi források szavatassanak meg.

Ghyezy Kálmán beszédének erős indokai, és komor hangulata benyomást tett a főrendiházra, s e hatást csak kevéssé enyhítették Szapáry Gyula pénzügyminiszter fejtegetései.

Ezután elnök az ülést rövid időre felfüggesztette.

Szünet után Szapáry miniszter beszélt. Utánna Zichy Nándor és Sztáray Antal grófok.

A magyar vallás- és tanulmányalpok kezelését ellenőrző bizottság — mint az E-s írja — tegnap délelőtt Szilágyi József koronaőr elnöke alatt ülést tartott. Jelen voltak: dr. Haynald Lajos bíbornokok; Andaházy Pál, dr. Hajnik Imre, Muzsly Sándor, Prileszky Tádé, Boncz Ferenc, Hanzely János, Rudnyánszky Ferenc bizottsági tagok, utóbbi ugys mint eladók. Az első tárgy a vallás- és közoktatásügyi miniszter ama jelentése volt, mely szerint ő felsége e hó 2-ről kelt legfelsőbb elhatározásával a magy. vallásalap 1886. évi költségvetését 1.124.470 frt bevétellel és 1.116.430 frtnyi kiadással, tehát 7940 frt nyi valószínű jövedelmi többlettel a tanulmányi alap költségvetését pedig 611.770 frt bevétellel és 624.200 forint kiadással, tehát 23.430 frtnyi hiánnyal jóváhagyta. Ugyan-e miniszteri leirat szerint ő felsége megengedte, hogy a bizottság által is véleményezett curia-tybei birtok 90.554 forint, a kolosói birtok pedig 55.100 frton, eladassanak. — Ezután fölolvastatták a vallás- és közoktatási miniszter február 13-áról kelt átirata, melyben a emlékek alapja részére felveendő sorsolási kölcsöntérít való jóváírás iránt a bizottság megkerestett. Minthogy azonban a vallás- és közokt. miniszter febr. hó 25-én kelt átiratában a kérdés elejétette és a tárgyalás megszüntetését kívánta: határozathozatalának szükségére a bizottság részéről fenn nem forgott, s a tárgyalás feleslegessé vált. Az elnök bejelentette, hogy a bizottság 1885-ik évi működéséről való jelentést ő felségéhez való felterjesztés végett a vallás- és közoktatási miniszterhez beterjesztette.

Dr. Rieger Lászlóval a kitűnő cseh államférfival folytatott beszélgetését írja le a Pesti Hírlap mai számában Borostyáni Nándor. Rieger nyilatkozatai annál nagyobb figyelmet érdemelnek, mert ő egyike az osztrák kormány legtekintélyesebb pártbíráinak. Az osztrák cseh államférfi nyilatkozott az osztrák-magyar-nemet-orosz szövetség felől, a szerb-horvát háborúról, keleti politikánkról és a magyarosításról. E nyilatkozatok közül legerdekesebb az, hogy Rieger is azt hiszi, hogy Szerbiát mi (Ausztria-Magyarország) ösztönöztük arra, hogy háborút kezdjen Bulgária ellen: a vereséget, melyet Szerbia e hadjáratban szenvedett, már most az egész gyűlöletünk minket ér. Azután így folytatta Rieger: „Keleti politikánknak nem ez az egyetlen hibája, melynek kárát fogjuk vallani. Egyáltalán nehéz érteni azokat az intenciókat, melyek kivált gróf Andrást vezették keleti politikájában. Talán emlékezni fog ön még Szamarakoff tábornok nagy feltűnést keltett szájírájára? Akkor a török ellenállás szívóssága által törekvéseiben föltartóztatott Oroszország a Balkánfélsziget egész nyugati részét odakínálta monarchiánknak. A két állam hatalmi sferáján szigorúan elkülönítettek volna a félszigeten. Ezt az ajánlatot büszkén visszautasította a bécsi

kabinet. Nem akart foglalási politikát. Hanem nemskára ezután nagy vér- és vagyonvesztéssel elfoglaltuk Boszniát és Hercegovinát, melyet azóta is megszállva tartunk, igazgatunk és polgárosítunk, nagy befektetéseket eszközölve, amár azt jogilag még mindig asztaltan a souverain. Ilyen furcsa viszonyra a történelem nem mutat föl példát. Mint látható, az osztrák-cseh államférfi épen úgy elítéli a bosnyák kalandot, mint a magyar ellenzék; pedig dr. Rieger az osztrák kormánypártnak egyik legtekintélyesebb vezérfeje!

E. M. K. E. bálja Egeresen.

(Saját tudósítónktól.)

Egeres, márc. 7.

Tegnap este Fekete Márton egeresi várkastélyának termeiben igen szép közönség jött össze, mely még a vérmesebb vára, közöst is felülmuta. Kolozsvár városából és a szomszédos helységekből mint egy 160—180-an voltak jelen.

Egyik kolozsvári zenekar húzta a talp alá valót, s a négyeseket 40—50 pár táncolt.

A multság mely este 9 órakor kezdődött, csak másnap délután 3 órakor ért véget, — eddig folyt azakadalmi jó kedvben.

A bál anyagi sikere sem maradt bánta az erkölcsi siker mellett, a mennyiben a tisztá jövedelem előleges számítás szerint is meghaladja a 100 frtot.

A táncosnők sorában ott voltak: Keményfi Irma, Szűcs nővérek, Marschelek Irma, Ábrahám nővérek, Domsik Kata, Retyezár Erzs, Azbej Ilka, Major Berta, Apáthi Irma, Mihályi Ilona, Füzési Kata, Fekete Erzs, Farkas Róza, Fekete Jolán, Salmi Kata kisasszonyok továbbá Betegh Lászlóné, Korbuly Bogdáné, Bitai Kálmáné, Valler Józsefné, Kesse Józsefné, id. Ajbó Lászlóné, Csanzs Izákné, Virág Krisztiné, Bici Jánosné, Kapó Gyuláné, öz. Fekete Lukátsné, Merza Mártonné, id. Fekete Jánosné, Fekete Bogdáné Czene Gyuláné, Horváth Sándorné, Zietz Istvánné, Polik Józsefné, Biró Gyuláné, Kardos Gyuláné, Retyezár Mártonné és Sándra Györgyné ur-hölgyek.

Toilettek tekintetében hölgyeink nagy fényűzést fejtettek ki, s bátran állhatjuk, hogy az elegáns toilettek bármely fényes elite bálja is beillettettek volna.

Megemlítjük még azt is, hogy Korbuly-né arasszony alföldi paraszt menyecske ültözetben 40 db. narancsot 13 frt 10 krért árult; továbbá Beteg László kis lánya Irénke, és Fekete Márton unokái, szivarokat árultak, jó drágán s tetemes összeggel szaporították a bevételt.

Vacsora alatt megemlékeztek a táncosnők önére, így Fekete Bogdán elítelte az E. M. K. E.-et és annak vezérfejeit, Szabó Ferenc Bartha Miklóst, az eszme legelső apostolát köszöntötte fel, Biró András Fekete Mártonért a vár urát és szíves házi gazdáját, a vár urát és szíves házi gazdáját, mint a multság megteremtőjét. Valler József a szép hölgy korszorúrt. Benyovics Lajos joghallgató a jelen volt összes vendégeket, Biro András a lelkes ifjúságot ültetett poharakat.

S ezzel tudósításomat befejezve megjegyzem, hogy egy kicsit meg késtem vele igaz, de jobb későn mint soha.

S. Gy.

Kultur-bál Deesen.

A deési ifjúság által az E. M. K. E. javára rendezett táncmulatság a legelőkelőbb közönség részvétele mellett tartott meg. Az általános jó kedv a farsang végén nem hogy csökkent volna, hanem fokozódott. Hogyne midőn ily szép célról volt szó! Mindenki igyekezett farsangosait megjelenésével jutalmazni, itt volt

nemcsak Deés város, hanem a vidéknek is színe-jáva. A bál protektora Bánffy Dezső báró volt, kit a rendezőség bejuttatottak zajos éljenzések fogadtak s lelkes szavak kíséretében tüzte mellére a rendezői jelvényt, mely erélyi színeiből készült díszes bál volt, melyet a kultur egylet monogramja s gyopárja ékesített.

A terem már 8 órakor zsúfolásig telve volt a legszebb közönséggel s csak reggeli 7 óra szakította meg a lankadni nem akaró jókedvet.

Az első négyest 80 pár táncolta. Bevétele csaknem 400 frtot tesz, midő a kiadásokat leszámítva mintegy 180 frt jövedelem jut a kulturgyuletnak.

Táncosnők közt ott voltak: Bauer Marika, Svajczér Alexandrin, Simon Ilona, Köblös Giza, br. Diószegi Ida Bárány Terka és Peji, Szalai Erzs, Izáky Ilona, Fodor Róza, Bónis nőv. Keresztes Mari, Miskolczy Mari, Báthy Mariska, Anka Mari, Schön Etelek, Stejantis Irén, Bányay Lenka, Göczy Ilona, Jaguosi Elia, Esenlor Carolla, Bányay Emma, Zadorczky Ilon, Aligay Mari, Papp Matild, Székely Vilma, László Mariska stb. k. a.

A szép asszonyok közt: Szarvady Pálné, Gajzágó Lászlóné, Kabos Lászlóné, Szörcey Elekné, Rákoczy Sándorné, Hatfaludyné, Péterffy Zsigmondné, Nik Ferencné, Paál Istvánné, Szentpétery Jánosné, Papp Parkasné, Tischler Dávidné, Reissig Adolfné, Wippo Józsefné, Darkó Viktorné, stb. urnők.

A zalathnai aranyrablás.

— Saját tudósítónktól. —

Zalathna márc. 8.

A Zalathna melletti bányarablásról, melyről már tegnap teljesen megbízható kézből hoztuk tudósítást, ma saját zalathnai tudósítónktól újabb levelet vettünk, mely több érdekes és új részletet közöl a rablásról. Azonfölül pedig megcáfolja némely füvös lap által hozott téves közleményeket. Saját tudósítónk levele, a rablásról tegnap közölt részleteket meg erősíti, aztán így szól:

T. szerkesztő ur!

Hogy az élet és vagyon biztonságáért védekezésül milyen gyenge lábon áll, — annak elmondásához legyen szabad becses lapjában egy kis tért kérnem.

A vulkói rablás és rablógylökossági kísérletnek híre folyó hó 1-én reggel gyorsan elterjedt az egész bányavidéken.

Zalathnáról, Abrudbányáról és Verespatakról a csendőrök a közeli Bucsumba a siettek. Abrudbányáról egy vizsgálgó bíró, Gy. Fehérvárol egy törvényszéki bíró és a kir. ügyész s a magyar-igeni járás-szolgarbíró siettek a helyszínre.

Másodikán M.-Egenböl Kovács csendőr főhadnagy és a Zalathnán állomásozó Br. Schönfeld ezred 1 századából 35 ember, Fischer főhadnagy vezetése alatt, szintén a helyszínre voltak rendelve.

4-én a csendőrség alezredesse személyesen jött, míg 6-án a Magyar-Igenbe állomásozó br. Schönfeld ezred 1 százada ment Bucsumba. A nyomozás erősen foly s a bűncselekmények páni félelem szállotta meg.

Több Corpus delictum akadtak u. m. egy fegyvercsőre, egy általvetőre és egy kése, melynek gazdája már fogva van. Az elfogottak számát bizonyosan meghatározni nem lehet, mert egy versio 100, más 135, majd ismét 100-ra teszi.

A rablásról a „Budapesti Hírlap“ és a „Nemzet“ mindenik téves adatokat közölt. A „B. H.“ a bucsumi oláhokat oly romai erkölcsűeknek gondolja, hogy helyt ad oly közleménynek, minő f. hó 3—4-iki számában „kirabolt aranyraktár“ címen a napi hírek rovatában volt olvasható; s a többiek közt, ha a földnépét senki sem gyanyitja, távol vidékről leutazott rablók műve ez.

Talán valami nemzet közli rabló bandáról álmodozott az, ki nevezett lapnak e közleményt küldötte. Egy perczig sem gondolt biz itt senki e fajta rabló bandára, mindenki, a ki ismeri e vidék viszonyait

tudta, hogy a bucsumiak műve volt az egész. Mert hát mikor még haszonbérbe sem volt adva a bánya, hányzor támadták meg a bucsumiak a bányát?

Még hozzá adandónak vélem, hogy Chaumeil bányamérnök lakása dynamit volt körülvéve azon esetre, hogy erősen ellentállásra találnának, a légbe röpítés az egész épületet.

Midőn e sorokat írom értesülök, hogy e derék és mindnyájunk előtt köziszeletben állott kedves pénztárnok Dieterlein meghalt.

Mindnyáján sajnáljuk őt, de öszünk az anyai fájdalommal is, ki sürgőnyileg értesült naponta kedves fiának hirtelétől; nagy fájdalom sújtja a szegény Pirishlakó anyát, kinek fia az édes otthonról távol vészelt el, egyik itt Bucsumban a másik Algirban, s talán mindkettő egyformán vad, bárdolatlan nép között.

Mi, kik ide a havasok közé élünk vagyunk, méltán remegünk, midőn egy oly közönségből ered rablótámadás, mely a természetből mindennel mi a lét fenntartására szükséges, oly pazarul van megáldva mint Bucsum közséje.

E szomorú jelenség okai ismeretlenek előttünk, de azt látjuk, hogy napról napra nagyobb mérvet ölt és megdöbbentőbbé válik. Valjon nem a híressé vált iridant a rom a lappangt itt is? Önkénytelenül támad bennünk a kérdés.

Zalathnán van mint említém, egy század katonaság, de közelebről visza fog hivatni az is, és marad Zalathna egy a hogyi volt, folytonos félsz és remegésben. Bátran merem kérdeni, hogy valjon a mi meg esett a vulkói bánya pénztárával, ha elfogmenni a katonaság, nem eshetik-e meg oly könnyen a m. kir. főbányahivatal pénztárával is, hol nem 30—40 ezer hanem sokszor 1—2 száz ezer forint is van. Nem eshet vak fanatizmus áldozatának a fémkő?

De ha mindez nem volna is, a polgárok életének biztonsága meg kívánna, hogy a fensőbb hatalom ezt az egy század alig 75 főből álló katonaságot, nem csak hogy itt hagyja, hanem még egy két századdal gyarapítsa! Építessen laktanyát; van itt elég tért, nehogy egyszer az atyafiak tréfből is megcsúfoljanak.

Félelmünk indokolt; a kik átéltek a 48-iki zavargást, azok tudják, mire képes egy féket vesztett horda.

Nyomai szembe ötlenek a 48-évi vadalmusnak mai nap is, ezért segélyt és oltalmat kérünk mi magyarok, a magyar kormánytól. Az elhunyt Dieterlein pénztárnok holt testét tegnap délelőtt szállították a bányáról Zalathnára.

Köszöni!

Az Akademiából.

Kolozsvári ötvösök strikeja.

A magy. tud. Akademia történelmi (II.ik) osztályának tegnapi ülésén Deák Farkas érdekes felolvasást tartott ilyen címen:

„A kolozsvári ötvös-legények strikeja 1573-ban.“ A felolvasás egyszersmind székfoglalóul szolgált.

Deák Farkas szerencsés tárgyat választott, a mennyiben az erdélyi XVII-ik századbeli társadalmi életből egy teljes képet mutatott be s a polgári életnek épen abból az osztályából, melyről legtrikább kapunk tudósítást, az a legszorgalmasabb történelmi kutatóktól is. A mesteremberek, kézművesek osztályát értjük. A történet-kutatók általában a nemességgel és a főurakkal szoktak foglalkozni, mert hisz azok vezették az ország politikáját, azok

semmit szerelmünkről, mert ez csak növelné bajainkat.

Adorján megoskolt a kezében nyugó kezeket.

— Kivánsága szent előttem. Megnyertem annak elismerését, hogy szeret. A lovagiaság ellen véténék, ha ilyen nyereség után panaszkodnám. Most megelégszem ezzel; mert valami azt sugja nekem, hogy idővel többet is nyerek. Vivien, ne feledd, hogy szerelmünk csupán a maga kívánságára marad titok; és azt se feledd, el édesem, hogy most már van valakije a kigának mindene. Az atya, testvér s barát helyét én töltöm be. Édesem, ezental mit den baját, megpróbáltatását nekem beszéld el; és higgye el, könnyebb lesz elviselni bánatát, ha azt megosztja velem. És ha jönne olyan idő, midőn barátára volna szüksége, egy szava oldala mellé hoz, és az egész világ ellen meg fogom védeni.

Ott ültek még egy ideig, míg a nap utolsó sugarai is elhaltak, s a csillagok kezdték előtűnni; és Adorjának még mindig annyi mondani valója volt, s Vivien oly örömet hallgatta.

Együtt léptek be a házba. Vivien rőtön a saját szobájába vonult; egyedül akart lenni boldogságával.

Lady Smeaton felkereste Lord St. Justot.

— Remélem, hogy jó híre van számmra? mondá mosolyogva.

— Édes Lady Smeaton, válaszával Adorján háziaszonya szíveségtől meghatóva, én nem nyertem meg mindent amit vágytam; de némi haladást tettem, és nem esem kétségbe.

(Folyt. köv.)

Egy élet büne.

A Dóra szerzőjétől.

Fordította: Amica.

XL.

(Folytatás.)

(49)

— Én e változást annak tulajdonítottam, hogy a vizsály és kicsapongás színlelt csendes házi élet nyugalmával cseréltem fel. De most már tudom, hogy azért volt minden mert őt szeretem.

A nemes halvány arcot a nyugoti égvissza sugárzása világította meg. Adorján édes csudálkozással nézett rá; olyan volt az az arc, mint egy szent képe, de a boldog szerelem dicsőfénye hiányzott róla.

— Szerelmére mindig édesen fogok gondolni, mondá a leány; örökké szívemben fog az élni, — nem hal ki onnét soha — soha!

— Drágám, mily boldoggá tesz! viszonzá az ifjú —

A leány tiltólag emelte fel a kezét. — Hallgasson rám, mondá szeliden; én szeretem őt, szeretem egész szívemmel; de soha sem lehetek neje.

Adorján oszálkozva nézett rá.

— Miért nem? kérde.

— Mert nem hagyhatom ott Lancelwoodot. Ne — oh — ne igyekezzék reábeszélni. Én tudom, hogy mit akar mondani, tudom, hogy mit akar tanácsolni. Tudom, hogy egy olyan otthonból mint az enyém, a legtöbb leány még a szerelmet is félre téve a férjhez menésben keresne menedéket, de én nem mehetek, mert atyám reám bízta a ház becsületét, és attól félek, hogy ha én elhagynám, velem együtt a becsület is elhagyá az.

— De édesem, maga oly keveset te-

het, és oly sokat szenved. Ha valamit tehetne, nem igyekezném megakadályozni benne, de nem tehet semmit.

— Nagyon jól tudom, sohajtá a leány. Igaza van, hogy ez reménytelen küzdelem a rossz ellen. De azért kénytelen vagyok azt elviselni. Ne gondolja Lord, hogy —

Adorján félbeszakította.

— Drágám, maga azt mondotta, hogy szeret; kérem ne szőlitsen ismét Lord St. Justnek: Szólitsen „Adorjának“.

Vivien sokkal komolyabb volt, mint hogy e szavakat azzal a kedves gyöngyökös és szemérmeskedést szenvedő modorral, fogadta volna a hogy a legtöbb fiatal leányok az ilyen szavakat fogadták.

— Azt gondolja Adorján, mondá szomorúan, hogy ha én az ön iránti szerelmemnek engede férjhez megyek, s szenvedésem színhelyét elhagyom, boldog leszek?

— Igen, azt remélem, és hiszem válaszó Adorján.

— Nem, soha. Most nem vagyok boldog, de legalább megvan az az öntudatom, hogy kötelességem teljesítem. Ha elmennék Lancelwoodból úgy érezném, mint ha atyám parancsát számba nem véve kötelességemet elmulasztottam volna. Atyám becsületét bízta reám. Én nem meg kell azt őriznom.

Lord St. Just hamar belátta, hogy a Vivien határozata rendíthetetlen; és ez kétségbe ejtette.

— Vivien, édesem, talán csak nem akarja egész életét a kötelesség chimérájának feláldozni? talán csak nem hiszi, hogy házuk becsületét a saját boldogságát is szükséges feláldozni?

Az nem lehet szándoka, hogy ez eszméért feldozza önmagát és engemet, feláldozza szép ifjú életét, szerelmét, boldogságát!

— Meg kell tennem, válaszó a leány.

— De Vivien maga azt mondta, hogy szeret.

— Igen, szeretem. Ön egyedüli szerelmem, első és utolsó szerelmem. De azért még sem lehetek a felesége, ne kívánja.

— Édesem, mit akar tenni. Remélem hogy nem lesz oly kegyetlen, hogy elűzzön magától.

— Én nem akarok kegyetlen lenni, mondá a leány halk hangon.

— És nem akarja magát hozzám házassági ígérettel lekötöni? kérde Adorján.

— Nem, volt a válasz; keserűséggel engemet fatálisává tettek. A szerelmem magával hozza saját végét. Édesem, én azt hiszem, hogy ha a mi házasságunk el van végezve, akkor fog valami történni, mi az akadályokat elhárítja. Ellenkező esetben ha házasságunk nincs elrendelve, azért én mégis szeretni fogom mind halálig.

— És én, mondá Adorján, a házasság ily halvány reménye nélkül is inkább szeretem magát így, mint hogy más nőnek a férje legyek.

Néhány perczre mély csend lett. A nap arany sugarai elenyésztek a nyugoti láthatáron, a szél megszűnt ringatni a róza leveleket, a madarak éneke lecsendesült.

— Vivien ezek nehéz feltételek, mondá Adorján. Maga nem engedi, hogy házassági ígéret által lekötve legyünk, nem akar reményt adni, hogy valaha feleségem nevezem, pedig szeret!

— Nem tehetem, volt a válasz. Ugy érzem magam, mint ha szerelmem sirjánál állnék. De nem szabad helyemet elhagynom bár mily szerencsétlen legyek. Lancelwoodban kell maradnom.

— Hát az én boldogságom Vivien? Azt is tönkre akarja tenni? Maga nélkül nekem az élet kietlen pusztaság.

Oly gyöngédséggel nézett reá a leány, mit soha sem tudott elfelejteni.

— Én jobban sajnálom őt, mint önmagamát, mondá nyájasan; de tudom, hogy nem kívánja tőlem azt, ami nem helyes.

— Szabad Lancelwoodban meglátogatni? kérde Adorján.

— Nem óhajtom őt ott látni.

— Legalább fog írni nekem, és ugye Vivien megengedi, hogy én is írjak? Oh drágám, mily neheznek tetszik sorsom!

— Ezt az ajánlatát örömmel fogadom, volt a válasz. Levelei lesznek az egyedüli napsugarak, melyek sötét életemet felderítik.

— Vivien, nem fogja határozatát megmásítani? kiáltá Adorján. Édesem, ön oly kegyetlen hozzám.

— Nem lehet, nem tehetem, volt a válasz.

S kedvese látta, hogy ajkai elfehéredtek a fájdalomtól.

— Férfiasan kell elviselni sorsomat, bár alig bírom, mondá az ifjú. Én azt gondoltam, hogy midőn elösmerte, hogy szeret, ez által minden akadály el lett hárítva. De ugy találok, hogy ez csak az első lépés. Édesem, csak egyre kérem még, engedje, hogy az egész világunk elmondhassam, hogy mily édes, mily nagy örömet nyertem meg.

vitték a főszerepet s azokról beszélnek a hírlírók is, pedig tagadhatlan, hogy a városi polgár embernek is volt a régi időben nagy befolyása.

Ertekező a kolozsvári és szebeni ötvös-mesterek versengésével és összekötésével ismerteti meg, leírva azt a nemzetiségi versengést is, mely elég meglepően a kolozsvári ötvös-legények strike-olásával veszi kezdetét, kik 1873-ban egyezsere csak megintették a munkát, a következő nyilatkozatot adván ki: Minthogy a szebeni ötvös-ek elhatározták, hogy magyar ötvös vándorló legénynek két hétnél tovább nem adnak munkát s magyar születésű gyermekeket sem fogadjanak fel az ötvösség megtanítására, mielőtt az ötvöslegényeknek, kik vándorolnak kelenek, sok kárunk van: ök addig nem térnek vissza a munkára, míg a kolozsvári ötvösök hasonló értelmű határozatot nem hoznak a szász nemzetiségű legények névére.

A kolozsvári ötvösök azután minden módon kapacitálni igyekeztek a legényeket, hogy ha a dolog igazán úgy áll, miként ökök állítják, a szebeniek nagy büntetést érdemelnének, mert ez megvetése a régi jó szokásoknak, meggyalázása a magyar nemzetnek: s éppen ezért ökök ilyen határozatot nem hozhatnak, ellenkező esetben ökök is büntetendők el. — De igérték, hogy majd végre járnak mindennek s a régi rendet helyreállítják. Harom napig tartott az alkudozás, mely idő után a legények visszatértek a munkába azzal a kikötéssel, hogy ha a mesterek a történet méltatlanságokért elég tértet nem szereznek, — egytől-egyig mas vándorolnak el.

Ekkor aztán a kolozsvári ötvösök saját bírájuk, tudniillik a szebeni királybíró elébe idézték az ötvösöket. Ez előtt a szebeniek kitérőleg feleltek s azt mondták, hogy semmi írott szabály nem tiltja azt, amit elkövettek, s hogy készek felmutatni az igazságot. Erre aztán a kolozsváriak Kolozsvárt, Gyulafehérvárt, Deesen, Beszterecén stb. tanukat hallgattak ki annak biztosságára, hogy a szebeni ötvösök 1566 óta csakugyan e sérelmes rendszert követték.

A szebeni bíróságoknál a kolozsváriak peresestekékké lettek; de a fejedelmi tábla megtagadta a szebeni ötvösököt, t. i. személyenként 66 frtra. A szebeniek a fejedelmhez apelláltak, ki aztán nekik perújítást engedélyezett. Az újabb pernek az lett a következménye, hogy a tábla az előbbinél még nyolcoszáz forinttal.

Ezzel az ötvösök strikeja véget ért.

Utánna Tóth Lőrincz a „római nemzetiségű történelmi kongresszusról” tett jelentést. E kongresszuson ő a kuria tanácsosa, az akadémia képviselte. Felolvasásra a bírói körökből is többen megjelentek. Tóth Lőrincz egész tanulmány alakjában mutatta be jelentését, bevezetőleg ismertette a történelmi szerepét a régi büntetői rendszerben, a történelmi kifejlődését és az újabb reformokat.

A táviratok rovatja.

A képviselőházból.

Budapest, márcz. 9. (Az Ellenzék ered. táv.) A képviselőház mai ülésén a napirend előtt Csanády Sándor, minthogy a ház nem határozatképes, a távirat felolvasását kérte. A jelenlevők közszólálmátván, kitént, hogy a képviselők 105-en vannak, s így a névsor felolvasása nem szükséges. A Románia-ral kötött vasúti egyezményről szóló törvényjavaslat végleges megszavazása után, folytatták a törvényhatóságokról szóló törvényjavaslat általános tárgyalását.

Elsőnek Tibád Antal szólalt fel. Azt fejtette, hogy a közigazgatás államrendszere egyáltalában nem ugyanaz az a centralizációval. A magyar parlamentben nincsenek is centralisták a köz teljes értelmében, s azokat, a kik az adminisztráció államosságát követelik, a centralizációra való törekvés vádjával nem illethetik.

A szónok megjegyzéseket tesz Apponyi Albert gr. beszédére, kijelenti, hogy hiva a kinevezési rendszernek, még pedig valamennyi közigazgatási hivatalosra nézve. A mi a biztosítékot illeti, utal a miniszterelnök nyilatkozataira. Szól ezután a tvjavaslatról, melyről azt tartja, hogy az, az önkormányzatot nem sérti, s a közigazgatás bajainak orvosolására jelenlegi intézkedéseket tartalmaz; vannak kétségtelenül hiányai a javaslatnak, de ezeket előbb, vagy utóbb pótolni lehet. A közigazgatás államosságának ideje még nem érkezett el, s addig, a míg ez az idő elérkezik, a tvjavaslatot általánosságban elfogadják. (Helyeslés a jobb oldalon.)

Olay Szilárd a tvjavaslat ellen szól, s pártolja a Bartha Miklós határozati javaslatát. Utána Lesskó István szól fel. Beszél az általános erkölcsi és politikai elvekről, a pozitív irányú haladásról, melynek ő hiva; be-tulajdonképen való liberalizmus.

ról és az új liberalizmusról. A tvjavaslatot ez új liberalizmus szüleményének tartja, s az ugyancsak messze esik a valódi szabadságtól. Vezérelve a főispáni hatalom tagításának csomósodnak össze, s a népet jobbra tudatlan férfiak önkényes hatalma alá hajtják. Azt magyaráztatja, hogy a törvényjavaslat vezérelveit ráerőszakolják városokra, községekre és törvényhatóságokra egyaránt. A reformnak nevezett, de a reform lényegével nem bíró javaslat nem felel meg sem a haladás, sem a szabadság, sem a jó erkölcsi igényeknek, s ennél fogva nem fogadja el (Helyeslés balfelől.)

A következő szónok Orbán Balázs: Az egymásra következett törvényes intézkedések bizonyítják, hogy a miniszterelnök fokozatosan halad azon a lépcsőn, a melyre lépett, s a melyen reakcionárius irányban csorbitja a törvényt a nemzet jogait. De legjobban bizonyítja ebbeli törekvését a mostani törvényjavaslat. Legjobb lenne, ha a kormány belátva tévedéseit, a javaslatot visszavonná, minthogy azonban ezt nem teszi, a szónok kötelességének tartja kimutatni a javaslat hiányait és veszélyeit. Megtámadja a javaslat a szabadság védbástját a megyéket, s a szabad szellem ápolását, a városokat. Ezután hosszasan kritizálja a szónok a tvjavaslat hiányait. A javaslat nem az állameszmé erősítésére, hanem az önállóság és függetlenség aláadására, a reakció uralmának megszilárdítására vezet. De a nemzet, a mely nem engedett a Ferenczeknek a Józsefeknek, nem fog engedni most sem a nemzet kis Neroeskájának: Tiszának. A javaslat nemcsak szerencsétlenség, hanem szegény a nemzetre. Polemizál a szónok a mérsékelt ellenzék egyik másik szónokával; kárhoztatja a kinevezési rendszert, meg az adminisztráció államosságát; választás nélkül az önkormányzat képzhetetlen. A szónok végül kijelenti, hogy a törvényjavaslatot nem fogadja el, hanem pártolja a Bartha Miklós hat. javaslatát (Helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Ezután Hegedűs Sándor beszél hosszasan, polemizálva az ellenzéki szónokokkal, védekezve a törvényjavaslatot, mely az állam érdekeit és az adminisztráció szükségleteit szem előtt tartva a mostani rendszer keretén belül javít a közigazgatáson.

Hegedűs után Kiss Albert függetlenségi párti a Hegedűs Sándor beszédére vonatkozó polemikából kiindulva, a törvényjavaslat ellen argumentál; semmiféle tekintetben nem helyesli azt. Védi az önkormányzatot, s kárhoztatja az államosságot és centralizációt. Pártolja a Bartha határozati javaslatát (Helyeslés a szélsőbalon.)

Görögország és a béke.

* Bécsbe egy lap párisi levelezője írja, hogy Görögország tétlensége nem használ még a béke érdekeinek, hanem hogy a lefegyverkezést kell követelni a görög kormánytól, mert különben a hadi készülődés által pénzügyi tekintetben sújtott Törökország ultimátumot küldhetne Athenbe, a mit nem lehetne kárhoztatni sem az igazság, sem a méltanyosság szempontjából.

* Konstantinápolyban a konferencia még a héten összeül. Azt hiszik egyetlen egy ülésen elvégzi munkáját.

* Londonból jelentik, hogy a hatalmak és Görögország közt történt félhivatalos közbenjárás azt eredményezte hogy a görög hajóhad nem kezd akciót.

A kiegyezés.

Bécsben parlamenti körökben az a nézet uralkodik, hogy a kiegyezés kulán elintézése csak úgy lehetséges, ha a két kormány ez évi április 1-ig megállapodásra jut. Ebben az esetben még lehetséges volna a kiegyezési törvényjavaslatokat április közepén a törvényhozások elé terjeszteni, és a nyári ülésszakban letárgyalni. De ha a két kormány április 1-ig megállapodásra nem jutna, akkor tekintettel a delegációk teendőire és amaz ügyekre, melyeket a magyar országgyűlésnek a rövid őszi ülésben elintézni kell, a kiegyezési törvényjavaslatot ez évben már nem lehetne letárgyalni. Erre az esetre magyar politikai körökben a vámszerkedelmi szerződés felmondásának eszméjével kezdenek megbarátkozni.

Mártius 15.

Mégis ünnepel a nemzeti színház mártius 15-ikén, mert mint örömmel értesülünk, a nagy nap estéjén a „Szigetvári vértanúk”-at adják.

Az egyetemi ifjúság mozgalma. Már irtak volt, hogy egyetemünk ifjúsága a legnagyobb fénytel készül megünnepelni mártius 15-ikét. Mint tudomásunkra jutott, a meghívandó testületekhez holnap küldetnek szét a meghívó átiratok.

Deés sem marad el az ünnepelők sorából: a décsi műkedvelők ugyanis nagyban készülnek mártius 14-én, a dal és zenésztársulat közreműködésével rendezendő ünnepélyes előadásra.

Sárospatakon a főiskola ifjúsága ez évben is, mint már régóta, kegyeletlen ünnepélyt rendez a mártius 15-iki események emlékére. Reggel testületileg jelennek meg a városi templomban, hol alkalmi ima tartatik. Délután a főiskola ima-terében, a főiskola ének- és zenekar közreműködése mellett, szónoklatokkal és beszédekkel áldoznak a nagy nap emlékeinek s Kossuth Lajosnak, a volt sárospataki jogásznak, üdvözlő táviratot küldenek. A városi közönség rendezésére nagy részvétet tanúsít az ilyen ünnepélyek iránt s az ifjúság joggal reményli, hogy az ez évi ünnepély is méltó lesz a korábbiakhoz.

Hódmezővásárhelyen a kaszinó, iparegyesület, gazdasági egyesület, a népkörök, a függetlenségi párt, a főgimnáziumi ifjúság s a kereskedő ifjak társulata egyaránt bazaros kegyelettel fogja ünnepelni a nagy napot.

Szathmáron, az ifjúsági kör a polgári kaszinóban rendezendő bankettel fog ünnepelni.

Rimaszombatban a protésztausz főgimnázium ifjúsága a megyeház dísztermében tartandó előadásokkal fogja ünnepelni a nagy nap emlékét.

Nyitra város hasonlóképen megüli a nemzeti ünnepet.

Gyöngyösön az idén is kegyeletesen fogják megünnepelni márcz. 15-ikét. Az ünnepély a főtéren veszi kezdetét s a temetőben nyer befejezést. A főtéren tartandó ünnepi beszéd elmondására dr. Visontai Soma, budapesti ügyvédet, ismert jeles szónokot kéri föl, míg a temetőben a honvédsírnál Deutsch Adolf városi tanácsos fog szavalni s a sirt megkoszorúzza. Az ünnepélyt díszvacsora követi, mely alkalommal a 48-iki vagyontalan honvédek megvendégelik.

Nyilatkozat.

Minthán köztem és ezen nap szerkesztő tulajdonosa Bartha Miklós tisztelt barátom között egy politikai, mint társadalmi és művészeti kérdésekben igen nevezetes nézeteltérések merültek föl, a mai nappal megváltam az „Ellenzék” től, melynek szerkesztésére különben is már hosszabb idő óta semmiféle befolyást nem gyakoroltam.

Kötelességemül ismerek egyuttal hálás köszönetet mondani azért a szíves támogatásért és érdeklődésért, melyben mint ezen lap segédszerkesztője, sok oldalról részesültem.

Kolozsvár (tapiecszor 9.), 1886. márcz. 1. Szokolay Kornél.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, március 9.

— A vonatkezesek még mindig tartanak. A Bpest felől jövő vonatok, úgy a személy, mint a gyorsvonat ma ismét másfél órai késéssel érkezett meg. Azt mondják, hogy az Alföldön rettenetes viharok dúlnak s ez akadályozza a rendes menetidő megtartását. — Budapestre is — mint a lapok írják, a személy és gyorsvonatok az ország minden részéből elkésve érkeznek meg.

— Pataky Viktor birtok-rendezési mérnököt az igazságügy miniszter, a földm. ipar és keresk. miniszterrel egyetértőleg a volt erdélyi, Kraszna, Középsőlnok és Záránd megyei, továbbá a volt Kővárvidéki részekre f. hó 1-én hitelesítő mérnöki jogosítványt ruházta fel. Megérdemelt kinevezés, mert Patakyban a birtokrendező és tagosító közönség egy előzékeny, részrehajlatlan és tevékeny hitelesítő mérnöknek nyert; de másfél szükséges is volt kinevezetése, mert boldogult Vizi Endre halála óta bíróságaink a hitelesítő mérnöknek nagy hiányát érezték.

— A közművelődésnek nem kis szolgálatot tett Nagy Lajos, ki Etéden, Udvarhelymegyében nagy fáradsággal és utánjárással olvasókört létesített, részvényekre alapítva. Március 6-án táncestély volt a kör javára, mely 16 frtot jövedelmezett. Közlebebről az E. M. K. E. javára táncestélyt fog rendezni az olvasó-egylet.

— Világosságot szénutczának. A gáz alsó szénutczába is bevezetett, azonban ottan többféle hiány tapasztalható, ugyanis a Kirmayer háztól a muzeumkertig onnan egy lámpa sem s ezen vonalon pokoli sötétség uralkodik; nem kellett volna a petróleum lámpákat addig eltávolítani, míg a közbeszó gázlámpa nincs helyreállítva, továbbá a kivett régi oszlopok helyeit nem töltötték be s ott este bárki lábát, karját eltörheti, avagy ha tetszik nyakát szegheti. Ilyen rend van a házy városgazda alatt,

Kérjük tehát az illető közeget, hogy a gőz-erőket töltesse be és intézkedjék az iránt is, hogy addig is, míg a gázláng meglesz, a régi petróleum lámpák alkalmaztassanak. (Beküldetett.)

— Polez Albert ur, városi bizottsági tag tegnapi felszólalását, melyet a városi közgyűlésen a 200.000 frtos kölcsön tárgyalában tett, lapunk tudó ítoja sajnálatunkra tévesen értette meg és úgy tévesen is reprodukálta. Polez ur ugyanis „nem ajánlkozott a város részére olcsóbb pénz után nézni”, hanem egyszerűen annak a meggyőződésnek adott kifejezést, hogy a pénz-piacz mai előnyöshelyzetében Kolozsvár városára nézve, a szobán forgó kölcsönt magos kamat lábánál is terhes mellékes kikötéseknél fogva, egyáltalában elfogadásra nem ajánlhatja. Továbbá nevezett képviselő nem azt állította, (de mint szakértő nem is állíthatja) hogy a m. jelzálog- hitel-bank községi (?) kötvényeit 100 frt 50 kron. váltotta be, hanem egyszerűen utalt arra, hogy tudomása szerint a bank 5 százalékos zálog levelei ez idő szerint 100 frt 50 kronjegyzegetnek.

— Eljegyzés. Grün A. Lipót végzett joghallgató, Áron Mihály helyi szeszgyáros és haszonbérli fia, szombaton tartotta eljegyzését Nagy Bányán Dominus Ernestszt kiasszonynyal Dominus Mór nagybányai vállalkozó leányával.

— A kolozsv. jót. Öngyület választmányának Március 5-én tartott üléséből. 1. A Január 23-án rendezett bála utólagosan beérkezvén 5 frt, a bál után a tiszta bevétel 700 frt 5 kr. 2. Közönséget fogadtattott Schvartz Áron azon szívessege, hogy szegények közt való kiosztásra egy fél ót fát ajándékozott. 3. A választmányból kilépett tagok helyére a választásra f. március 23-ára gyűlés tüzelt ki. 4. Jelen ülésben egy folyamodónak egyszerre 4 frt, huszonháromnak, havi részletekben 140 frt utalványoztatott, mivel a választmány nyárára vizsgálat alá veszi a segélyezettek viszonyait. Kovács Antal titkár.

— Bál az E. M. K. E.-ért. Lapunk tegnapi számában említettük, hogy Pohl Vilmos helybeli kereskedő, ki a kulturegylet érdekében eddig is igen tevékeny buzgalmat fejtett ki, többek rendezése mellett szombaton pompás házi bált rendezett a Stadler-kertben. — A mulatság igen szépen jövedelmezett a kulturegyletnek. Felülfizettek együtt 58 frt, 36 kr, eredmény dícséri a fáradhatatlan és buzgó rendezőket. Felülfizettek: Pohl Vilmos 3 frt, Bak Lajos 2 frt, Csereyánszky J. 2 frt, ifj. Vikol Gergely 2 frt, Farkas Kálmán 2 frt, Kajtai Gyula fűtőházi főnök 1 frt, Balogh József fő ellenőr 1 frt, Hintz Sándor 1 frt, Pálffy Endre 1 frt, Weinrich János 1 frt, Gámpa György Tamás Sándor 50 kr, Selez Lajos 50 kr, Honnberger Sámuel 50 kr, Neif Adam 50 kr, Bedermann Ferenc 50 kr, Pancsali György 50 kr, Grünesh Arnold 50 kr, Wolfra József 50 kr, Virág János 50 kr, Killán Dani 50 kr, Virágáthy Béla 50 kr, Fellner Károly 50 kr, Walter Ede 50 kr, Aranyosi Balázs 50 kr, Schütthelm György 50 kr, Kovács Kálmán 50 kr, Dietrich Adolf 50 kr, Karácsonyi Lajos 50 kr, Balogh Kálmán 50 kr, Skach Kálmán 50 kr, Ráss Ambrus 50 kr, Klein József 50 kr, dr. Veress Lajos 50 kr, Tutschek Lajos 50 kr, Káhlé János 40 kr, Mayer Miksa 40 kr, Tompos Mihály 30 kr, Csorba György 50 kr, összesen 30 frt 10 kr. Minden szép sikert örömmel konstatáljuk, tudatjuk, hogy a vett 58 frt 36 kr, átadjuk az egylet pénztárnokának.

— A színházban ma megünnepele-ték a huszadik kedvet. Felvonás közökből t. i. a színház „ballet”-tel járatnak egy ugri füles táncot. De hát hiában, kárba vesztett fáradság volt biz az egész. Üres volt a ház, s az „előre hirdett” tánc se-hogy sem tudott tele házat vonzani. Egy pár páholyból onatkozott; néhány lelkesülő diákokca pedig jól mulatott ezen a „bolond estén.” Egyéb baj nem történt.

— Az erdélyi gazdasági egylet igazgató választmány 1886-ik évi március hó 11-én déln. 3 órakor ülést tart az egy-leti irodában (bel középútea 11 sz., I. emelet), melyre a tagok tisztelettel meghív-va-vannak.

— A kiállítási érmek kissé késedelmes szétküldése az utóbbi időben gyakoribb felszólalás tárgyát képezte a lapokban, s habár már ismételve jelezte, hogy az érmek előállításá hosszabb időt és nagy munkát igényel, minthogy azok az illető kiintetett neve és lakhelye dom-bornyomatban lesz feltüntetve, mindazon-által az illetők megnyugtására felhiva-talos helyről újra közlítettik, hogy a kör-möcsbányai pénzverő hivatal körülbelül ápril közepéig mind elkészíti az érmeket, a melyek aztán az okmányokkal együtt a törvényhatóságok utján és a kiintetettek minden megtérhetetése nélkül haladéktalanul meg fognak tulajdonosaiknak küldetni.

— Egy értelmes színész. Gün-zy Mariska k. a. ügyét, ki a közlebebi szé-kesfehérvári színházi ribillió tettese volt, közlebebi tárgyalja a központi színházi kormánytanács jegyzelmi bírósága. A vád arról is szól, hogy a k. a. a szintársulat ellen lázított a közönség körében; az aján-dék-tárgyakat, melyekkel meglepték, maga vette magának és a maga melletti tüntetés-önmagá rendezte. Ha e vádak igazak, igen életrevaló lehet Mariska kiasszony.

— Távfverseny ember és 16 kö-zött. Szentesen a napokban érdekes fogá-dás történt. Sebassy József vagy nagyon lenézte a Fazekas Mihály lovait, nagy-on sokra becsülte a saját apostali alkal-

matosságát elég az hozzá, hogy azt a fity-máló megjegyzést tette, hogy ő gyalog előbb meggye Szegedre, mint Fazekas kocsi-val. Fogadtak 20 forintba sult pénteken d. e. 11 órakor indultak el a piacról, nagy közönség jelenlétében. Fazekas d. u. 5 óra-akor már Algyón volt, hol azonban, mint-hogy lovai ki voltak fáradvá, fél óráig pi-hennie kellett. Szegedre esti 8 órakor érke-zett meg a „Fekete sas”-hoz címzett ven-dőglő depójában, hová a találkozást tüzték ki. Sebesi este 11 órakor érkezett oda tel-jesen kimerülve, roskadozó léptekkel. Fazek-as a győzteshez illő nagy lelkűséggel jó vacsorát rendelt neki s aztán jóízű állomra hajtották fejüket, — hogy másnap korán hazainduljanak. Hazaérve, Sebesi a 20 fo-rint kifizetését megtagadta, mert Fazekas nem tartotta meg a kiszabott föltételeket, amennyiben az országnál többször letért a rövidebb ut kedvéért. Fazekasnak meg az a kifogása volt Sebesi ellen, hogy a Tiszán a vasuti hidon ment át holott kompon vagy csolnakon kellett volna átkelni. Egy szóval nem tudván egymással megegyezni, az ügyet a járásbíróaság elé vitték. Jellemző még e fogadásnál, hogy Fazekas az elfáradt Se-be-sit ki nem volt hajlandó visszafelé is gya-logolni kocsián vitte haza.

— Miért nem bukott meg a kor-mány a főrendiházban tegnap? Erre Mik-száth Kálmán azt feleli a P. H.-ban. „Mert ugy beszéltek mindnyájan, mint várakat ostromló hősök, de ugy szavaztak majd mindnyájan, mint állami haszonbérlek.”

— Iszonyu büntetést követek el a napokban Antwerpenben. Az u. n. ra-rakparton ráakadtak egy tizenkét éves le-ányka holttestére. A holttest két gerenda közé volt szorítva és tetőtől talpig el volt lepvé kék foltokkal, melyek a szenvedett bántalmaktól eredtek. A holttest tüzetes megsemlése kiderítette, hogy a gyilkos kemény küzdelem után erőszakot tett a gyermekre és azután egy kúttal megfoj-totta. A gyilkosság febr. 1-én délnen történt. Az ily szörnyű módon megölt gyermek igen csinos leányka volt, utolsó reménye a szüleinek, kik egy járvány alkalmával már öt gyermeküket veszítették el. A szörnyes-ten anyát a szörnyű hír annyira kétség-beejtette, hogy megháborodásától tartanak.

— A pápa jövő évben fogja megülni áldozásának 50 éves jubileumát. Erre a célra a katolikus világ ünnepélyre kés-zül. Rómában egy központi, ünnepélyt ren-dező bizottság alakult, mely azzal a tervvel is foglalkozik, hogy Rómában egyházi mű-tárgyakból nemzetközi kiállítást rendezzen.

— Szűk cipő. A nők számtalan hiúsága közötti nem a legutolsó helyen állnak a pici lábak. S nagyon sok fiatal hölgy adta meg már árát azon törekvésének, hogy demonstrálják, mily könnyű alakpon áll. Így leközelebb a londoni tánczólo hölgyek között a nagy szenzációt és ijedelmet idézett elő miss Ada Barnaton esete. A miss, egy gazdag kereskedőnek tiz-kilencz éves szép leánya, a mult — héten bálban volt. Cipői iszonyuan szorították, de azért — jobb ügyhez méltó tánczással — egész éj-jel tánczolt, úgy, hogy reggelre lábai gyu-ladásba jöttek s meg voltak dagadva. A leány azonban ezzel mi sem törődött, ha-nem este újra megjelent egy táncmulat-ságon. Ekkor azonban nem sokáig birta az önkínzást, mert néhány tour után elájult s haza kellett vinni. Az orvosok konstatálták, hogy Ada vérmérgözést kapott, mert ha-risnyáinak sötét színe megtámadta a meg-sebesült lábakat. Hogy a szerencsétlennek életét megmenthessék, mindkét lábát ampu-tálni kellett.

— Örülnek híresztelték. Verso-czen Burnác ügyvédet személyes hosszúból elmeavartnak nyilvánították és Budapestre kísértették; de Budapestben teljesen egészsé-gesnek találták és hazabocsátották. A te-mesvári ügyvédi kamara elhatározta, mai közgyűlésében, hogy a vétkeseket följelenti az igazságügyminiszteriumnál.

— Nyilvános köszönet. A vezetésem alatt álló tanítványok állandó támogatói, a kolozsvári haza-fias szellemű pénzintézetek utabban ismét a következő nemes adományokkal járultak városunk ipari és kereskedelmi szaktoktatás ügyének előmozdításához és pedig: a kolozs-vári takarékpénztár a kereskedelmi akadémia részére 125, a központi iparajztanoda részére 100, a kolozsvári ki-ségítő takarékpénztár, az ipariskolák érdekes tanulói jutalmazására ötven frtot, valamint a kolozsvári ipar-oks hitelszövetkezet az iparjagy tanoda részére szintén 50 frt s végül a kolozsvári hitelbank a kereskedelmi akadémia részére száz frtot voltak kegyesek adomá-nyozni, mely buzditó és haza-fias érdeklődést fogad-ják a nevezett pénzintézetek melyen tisztelet igazgató-ságai a nyilvánosság terén is hálás köszönetnek. Ko-lozsvárt, 1886. márcz. Az illetékes felügyelő bizottsá-gok nevében: Kiss Sándor, igazgató.

— Gyomorhaj ellen. Egger szódapasztillái leg-kellemesebb szer gyomorégés, gyomorbetegségek, dispep-sia ellen, a rossz emésztés minden esetében alkalmazandó, különösen pedig a bor mértékletlen élvezete után a borsav-összetartódás által akadályozzák meg. Eredeti kar-tonokban 30 kr. az alább jegyzett raktárakban. Köb-gés, rekedtség, torokfájás ellen legjobb oldó szer. Egger mellipasztillái. A betegnek nem válnak terhére gyomor-savat nem képeznek, megakadályozzák a légzés szervek kiszáradását. Dr. Hintz, Wolf J., Ember B., Valentini, Székely M. Bíró János gyógyszerész utraknál.

FELELŐS SZERKESZTŐ és LAPTULAJDONOS

BARTHA MIKLÓS.

NYILTÉR.

Franciaia órákat óhajt adni egy férjes nő, ki két évet időzött Párisban. Bővebb értesítést nyerhetni lapunk kiadóhivatalában.

*) Ezen rovat tartalmáért nem vállalunk fele-lősséget. Szerk.

Hirdetmény.

Közírté tétetik, miszerint Marosvásárhely sz. kir. város törvényhatóságának tulajdonát képező városi szesz és pálinka regalejg május hó 1-től kezdődőleg három évre vagyis 1889. apr. hó 30-ig nyílt árverezés útján

folyó évi március hó 31-én d. e. 10 órakor a városi tanácsház nagy iroda helyiségében haszonbérbe fog adatni.

Írásbeli ajánlatok az árverezés bevégeztéig kellő bánatpénzzel ellátva elfogadtnak. Az írásbeli ajánlatokban az ajánlott összeg számmal és betűvel kiírandó s határozottan kifejezendő, hogy ajánlattevő a haszonbéri feltételeket ismeri és azoknak beartására magát kötelezi.

A kikiáltási ár 25,314 frt 50 kr s a ki árverezni akar, köteles 3531 frt 45 krt bánatpénz gyanánt készpénzben, vagy óvadékképes papirokban az árverező bizottság elnökének kezéhez előle letenni.

Bérlő köteles a legmagasabb ígért feléig felérő óvadékot készpénzben vagy óvadékképes papirokban ez árverezés napjától számított 15 nap alatt a város közönsége pénztárába letenni, illetőleg bánatpénzét azon összeg erejéig kiegészíteni. Azon óvadék bérlő részére a végelszámolásig kamatozó letétként kezelik.

Az árverezési illetőleg haszonbéri feltételek a hivatalos órák alatt a jegyzői irodahelyiségben megtekinthetők.

Maros-Vásárhely sz. kir. város tanácsának 1886. március hó 3-án tartott üléséből.

GYÖRFI PETŐ,
polgármester

SZABÓ ISTVÁN,
alj.

KIADÓ BIRTOK.

Kolozsvárt a kajántói országot mellett egy
156 cat. hold területű birtok,
gazdasági épületekkel és schweiczi tehené-
szettel

haszonbérbe
adandó.

Értekezhetni eziránt

Sigmond Testvéreknl.

117. (3-3)

Figyelemre méltó!

T. cz.

Van szerencsém a n. é. városi és vidéki hölgyközönségnek becses tudomására hozni, mitán a legelőkelőbb külföldi kereskedőkkel összeköttetésbe léptem

A TAVASZI IDÉNYRE

raktáromat nagy választékban ellátam, s a női confectionba csak képzelhető legizlésebb, mindenféle, és a legutolsó divat szerint elkészítve, ugymint:

solail, pervien, caschmir, selyem,
matlasse és többféle legújabb szövetekből

MANTELETTEK

ugyanolyan kelmékből

eső- és porköpenyek

JAQUETTEK

feltűnő mérsékelt árban.

Ezenek kívül berendeztem nagy üzletemet gazdagon nyers szövetekkel, minthogy azonban ezenkívül saját szabásmunkai rendelkezem annál is inkább ajánlom a n. é. közönség szíves figyelmébe, hogy mindennemű női- és leányka-felsőket

minta és a legutolsó divat szerint 24 óra leteltével a legszolidabban elvállalok. Azon reményben, hogy t. vevőim a lehető legelőkelőbb és legfinomabb kiszolgáltatásban részesülni fognak, maradok kiváló tisztelettel

Kolozsvárt, 1886. március hó.

110. (2-*)

Bányay Sámuel.

Bel-Monostor utca, Plébánia-ház.

Kiadó szállás.

Külmonostor-utca 49. sz. alatti telken 3 szobából, konyha kamara stb. álló

utczai szállás

1886. ápril 1-től bérbe adatik. — Értekezhetni Kövári Mihály ügyvédnl.

A Magyar Földhitelintézet 5¹/₂% zálogleveleinek convertálása.

HIRDETMÉNY.

A Magyar Földhitelintézet a Budapesti Közlöny f. évi március 7. számában és a K. Wiener Zeitung f. é. március 7. számában megjelent hirdetéssel még forgalomban lévő, eddig ki nem sorsolt összes 5 és fél százalékos zálogleveleit f. év novemb. 1-én leendő visszafizetésre felmondotta. Ez záloglevelek a f. évi évi ápril hó végén tartandó sorsolás alkalmával ki fognak sorsoltatni és a mennyiben birtokosaik az alább következő ajánlatot el nem fogadják, f. é. nov. hó 1-én készpénzben visszafizettetni.

A Magyar Földhitelintézet eddig ki nem sorsolt 5 és fél száz. záloglevelei birtokosainak ezennel felajánljuk zálogleveleiknek ugyanezen intézet 4 és fél százalékos zálogleveleivel kicserélését a következő feltételek mellett:

1. Minden 100 frt. névértékű 5 és fél százalékos záloglevélért 100 frt névértékű 4 és fél száz. záloglevél adatik cserébe.

A kicserélendő 5 és fél száz. záloglevelek a f. é. május 1-én esedékes és következő szelvényekkel szolgáltatandó be, míg a kiadandó 4 és fél száz. záloglevelek a f. é. április 1-én esedékes és következő szelvényekkel vannak ellátva. Az 5 és fél százalékos zálogleveleken a beszolgáltatáshoz netalán hiányzó még le nem járt szelvények teljes értékét a záloglevél tulajdonos megtéríteni tartozik.

2. Kicserélésre elfogadható 5 és fél száz. záloglevelek 100 frt névértékű tőke fejében 101 frt 56 krral, az 1885. november hó 1-től 1886. március hó 31-ig járó kamatok fejében 2 frt 29 krral összesen tehát 103 frt. 85 kr. értékben fogadtnak el.

3. A 4 és fél száz. záloglevelek 100 frt névértékű tőke fejében 100 frttal, 1885. októbertől 1886. március 31-ig járó kamatok fejében 2 frt 25 krral, összesen tehát 102 frt 25 kr. értékben adatnak ki.

4. Az ekként minden 100 frt. névértékű mutatkozó 1 frt 60 kr. különbözet készpénzben fizettetik ki az 5 és fél százalékos záloglevelek birtokosainak.

5. A kicserélés lehetőleg ugyanazon címletekben történik, mint a melyekben az 5 és fél százalékos záloglevelek beszolgáltatnak.

Az 5 és fél százalékos záloglevelek birtokosai, a kik ezen kicserélési ajánlatot a fentebbi feltételek alatt elfogadni hajlandók, felhivatnak zálogleveleiket

f. é. március 18-tól bezárólag március 24-ig

az 5 és fél százalékos záloglevelek rendes beváltóhelyein, és pedig:

BUDAPESTEN — —

BÉCSBEN — —

BERLINBEN — —

M. m. FRANKFURTBAN — —

BRÜSSELBEN — —

a Magyar Általános Hitelbanknál;

S. M. von Rothschild bankháznál;

a „K. k. priv. öst. Creditanstalt für Handel und Gewerbe“ című intézetnél és ennek Brünnben, Lembergben, Prágában, Triestben és Troppauban levő fiókjánál;

a „Bank für Handel und Industrie“ című intézetnél;

S. Bleichröder bankháznál;

M. A. von Rothschild und Söhne bankháznál;

a „Bank für Handel und Industrie“ című intézet fiókjánál;

Lambert S. bankháznál

szokásos üzleti órákban kicserélés végett benyújtani.

A kicserélésre nézve a következő határozatok irányadók:

a) A kicserélendő 5 és fél százalékos záloglevelek benyújtása az azokhoz tartozó 1886. május 1-én lejáró és a következő szelvényekkel együtt két bejelentési iv kíséretében történik, melyekhez minták a becsérélési helyeken költségmentesen kaphatók.

b) A bejelentési iveken a kicserélendő 5 és fél száz. záloglevelek kategóriák szerint elkülönítve sorsszám szerinti rendben veendőek fel.

c) A benyújtott záloglevelekről átvételi elismervény adatik, melynek visszaszolgáltatása elléneben a f. é. április 1-én lejáró és következő kamatszélvényekkel ellátott megfelelő 4 és fél száz. záloglevelek, valamint a készpénz-kiegyenlítés kiadatnak.

d) A 4 és fél százalékos záloglevelek kiszolgáltatása ugyanazon becsérélési helyen, a melynél a záloglevelek kicserélés végett benyújtattak, 6 nappal a benyújtás után történik.

e) A f. é. április hó végéig át nem vett 4 és fél száz. záloglevelek ez időn tul az átvételre jogosultnak számlájára és veszélyére az illető becsérélési helynél maradnak letétben.

Budapestben, 1886. március havában.

Magyar Általános Hitelbank.

A gazdaközönség figyelmébe!

Ajánlom az ujonnan érkezett

erfurti vetemény és párizsi virágmagvaimat,

valamint minden

GAZDASÁGI MAGOK,

u. m. különféle franczia, olasz és magyar luczernák, styriai és belföldi lóherék, Angliából hozott perje fűmagvak.

Francia és olasz perje fűmag.

VALÓDI OBERNDORFI RÉPAMAG

stb, stb. a legjutányosabb árak mellett.

Vidéki rendelések pontosan eszközöltnék, kívánatra terjedelmes árjegyzékem ingyen és bérmentve küldeték — kiváló tisztelettel

TAUFFER FERENCZ UTÓDA,

Kolozsvárt, bel-közép utca.

A gazdaközönség figyelmébe!